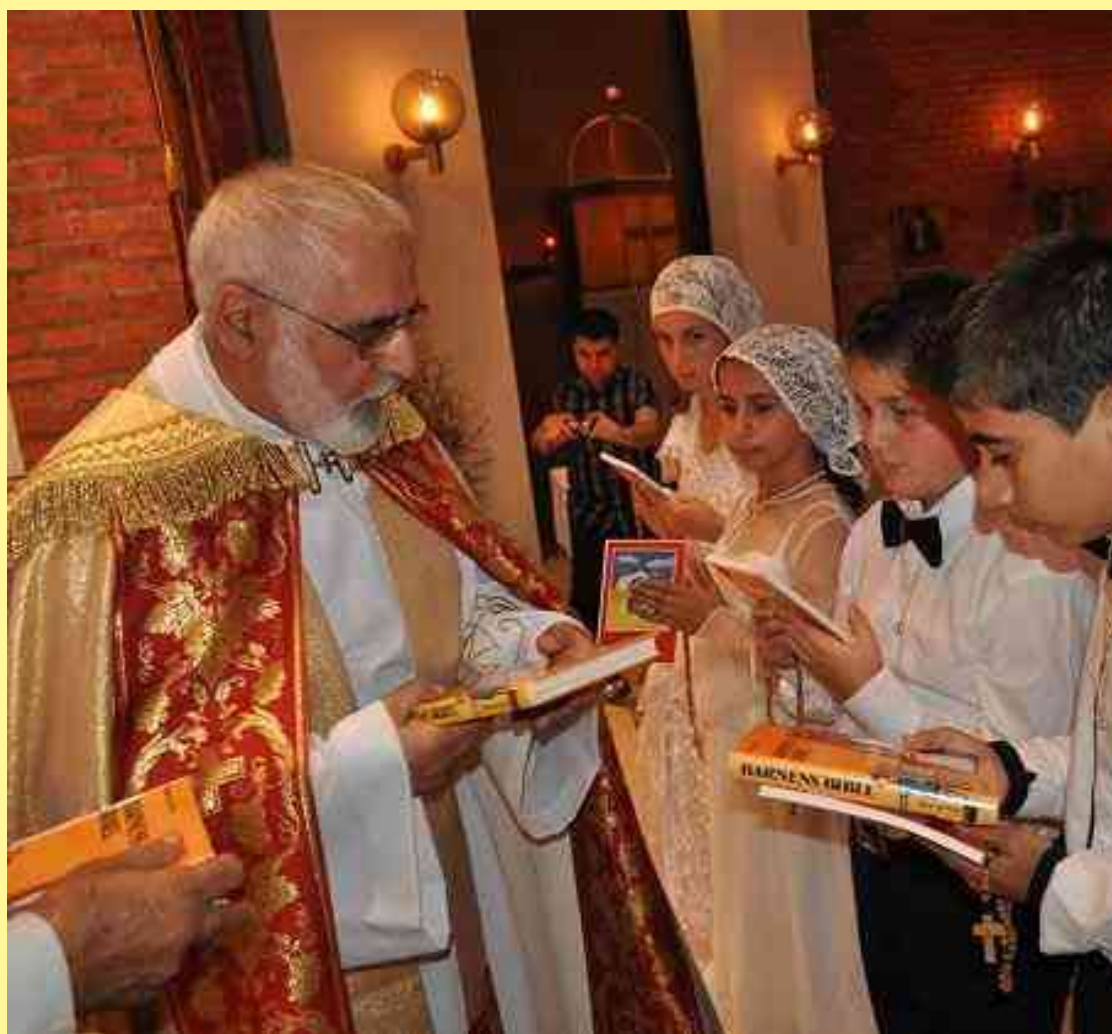

ST. BIRGITTA MENIGHETSBLAD

NR. 2 · DESEMBER 2012

ADVENT - 2012 - JUL

Kjære Leser,

Det er nå seks år siden vi begynte å utgi dagens mer "moderne" menighetsblad. Denne gang kommer bladet i et nytt og mindre format. Grunnen til denne endringen er enkel; økonomi.

Utgiftene til trykking og spesielt forsendelse har eskalert de siste årene. Når vi i tillegg sender ut godt over dobbelt så mange blader i dag som da vi begynte i 2006, så sier det seg selv at menighetsbladet utgjør en ikke ubetydelig utgift for menigheten.

Når St. Birgitta menighet i løpet av høsten er kommet på nett, har menigheten fått en uovertruffen mulighet for å formidle aktuell og stadig oppdatert informasjon, en mulighet som menighetsbladet med to-tre utgivelser i året ikke har noen mulighet til å matche. Selv om ikke alle har tilgang til, eller kunnskaper om internett, vet vi at Norge vel er det land i verden med høyest andel internetbrukere, så det synes å være liten tvil om at dette bør være menighetens hovedsatsning når det gjelder informasjon i årene framover.

Bruk derfor våre nettsider flittig!

Fordelen med papirutgaven er at, så lenge menigheten har økonomi til å sende bladet til alle sine medlemmer, så vil man ennå en tid nå flere enn man gjør via nettsidene. Og så er det jo fortsatt noen av oss som føler at vi fordyper oss bedre i tekst og bilder på papir enn på en skjerm.

Så lenge menighetens ledelse signaliserer at den fortsatt ønsker et menighetsblad på papir, vil vi derfor fortsette å lage det. Hvor ofte og i hvilket format tør vi imidlertid ikke si mer om nå.

Som vanlig har vi prøvd å komponere et blad med noe for enhver smak. Vi markerer blant annet at vi har gått inn i Troens år. Vi har også, på flere språk, viktige oppfordringer om å styrke menighetens økonomi ved at flere gir kirkebidrag. Dette er nødvendig, som pater Jagath skriver, for at menigheten skal kunne utføre det oppdrag den er kalt til av Kristus.

Med håp om en adventstid med forventning og en julehøytid med glede over Jesu komme i Betlehem og våre hjerter, ønsker jeg alle våre lesere

God jul og godt nytt år.

*Arve Vølle
redaktør*

Oblatkommuniteten i Østfold

Sogneadministrator for Fredrikstad
p. Jagath Premanath Gunapala, OMI
jagath.gunapala@katolsk.no

Tel 69 30 15 22 mob 414 68 740

Sogneprest for Halden,
ansvarlig for polsk sjelesorg,
prior

p. Roman Kunkel, OMI
kunkelomi@gmail.com

Tel 69 30 15 26 mob 414 62 722

Sogneprest for Moss og Askim,
prest i oblatfedrenes kommunitet
p. Piotr Pisarek, OMI
ppisarek@online.no

Tel 69 30 15 25 mob 901 29 621

Kontortid:

Torsdag kl. 10.00-15.00

Fredag kl. 10.00-15.00

Menighetsbladet

Utgis av St. Birgitta menighet
2-3 utgaver årlig

Redaktør:

Arve Vølle

arvvo@fredfiber.net

69 31 27 72

916 40 615

Redaksjonsmedlemmer:

Hans Jørgen Smith 90 73 13 75

smith@online.no

Elizabeth Smith Lorfald 69 31 15 76

eliler@ostfoldfk.no

Forsidebildet:

Olsokdagen 29. juli mottok fire barn fra irakiske familier førstekomunionen av pater Rabban fra Gøteborg. Messen ble feiret etter kaldeisk ritus. Les mer på side 18.

Foto bakside: Freddy Kristiansen

Kjære menighet,

Dette året er et meget spesielt år for oss nå som vi nærmer oss adventstiden. Vi går inn i adventstiden tilegnet "TROENS ÅR". Vår hellige far pave Benedikt XVI har kalt den universelle Kirken til å vie tiden fra 11. oktober 2012 til 24. november 2013 til TROEN.

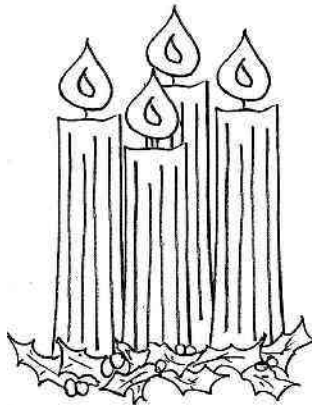
Den hellige far skriver: "Vi ønsker i år å anspore alle troende til å bekjenne troen inderlig og med fornyet tillit, overbevisning og håp. Samtidig tar vi med i våre bønner at de troendes vitnesbyrd om livet må vokse i troverdighet. Å gjenoppdage innholdet i troen som levende be- kjennelse, feiring og bønn, og å reflektere over troens handlinger er oppgaver som alle troende må for- dype seg i i løpet av dette året."

Vi har vår opprinnelse i Gud. Gud bærer hver og en av oss gjennom vår jordiske reise ved hjelp av troen. Vi er skapt til felle- skap, for samfunnet, for kjærligheten. Men noen ganger sår våre handlinger tvil om vi virkelig ble skapt med disse mål for øyet.

Med invitasjonen til å fornye vår tro og engasjement, starter vi det nye liturgiske år i adventstiden. Det er en tid for refleksjon, bønn og omvendelse i påvente av Kristi komme. Det er ikke lenger noen offisi- elle` botsdager med faste eller abstinens i adventstiden. Men katolikker oppfordres til å forberede seg åndelig i advent med bønn, faste, bot og almisser. Så i advent er ikke tiden inne for å feire jul, derimot er det tiden for å forberede oss åndelig til å ønske vår frelser Jesus Kristus velkommen i våre hjerter.

Det er trist å konstatere at også noen kato- likker begynner å feire jul i adventstiden. Hvis vi ikke tar oss tid til stille ettertanke, bønn og omvendelse av hjertet, risikerer vi å bli fysisk, følelsesmessig og åndelig uttømt når juledagen kommer. Julefeirin- gen blir kanskje perfekt på overflaten, men kan medføre et savn i hjertet og åndelig utilfredshet. Det vil gjøre det vanskelig å oppleve freden og gleden som barnet i Betlehem bringer.

La oss summe oss litt midt i den travle for- beredelsestiden og tenke over hvordan vi best kan gjenskape feiringen av Kristi fødsel i det gamle Betlehem, i våre hjerter, i vår egen menighet, i vårt eget hjem, i vårt daglige liv. La oss berede våre hjerter så det blir et sted med velsignet fred, hvor Fredsfyrstens fødsel kan finne sted, og han kan ta bolig iblant oss.

Så, mine kjære brødre og søstre, det er da igjen tid for å se på hvordan vi kan fornye og forbedre oss. Det er på tide å gå i oss selv og tenke i gjen- nom hva Den hellig katolske kirke og vi som hører hjemme

i St. Birgitta kirke kan være, og stå for, hvis vi bare åpner våre hjerter og sinn til å gjøre Guds vilje.

I løpet av TROENS ÅR er det vår oppgave å gjøre hellig de sekulære aspektene av julen, og vi gjør dette ved å leve som et hellig folk.

Måtte vi alle bli reist opp til et nytt troens nivå.

Jeg ønsker dere alle en velsignet god jul og et riktig godt nytt år!

*Deres sogneadministrator
pater Jagath OMI*

Preken ved innledningen av Troens år

28. alm søndag. Visd 7,7-11 Hebr 4,12-13 Mark 10,17-30

Pater Jagath Gunapala, OMI

Vi er samlet i dag som en troende familie for å feire begynnelsen av TROENS ÅR, som vår Hellige Far, Pave Benedikt XVI innviet den 11. oktober 2012. Dette Troens år er viet til både takk og refleksjon over fruktene av Det annet vatikankonsil samt publiseringen av Den katolske kirkes katekisme. Alle troende mennesker bør bruke dette året til fornyelse i troen og av sitt liv – i forholdet til Jesus Kristus. Gaudium et Spes, et av dokumentene i Det annet vatikankonsil lærer: "At hele den menneskelige histories nøkkel, midtpunkt og mål er å finne i dens Herre og Mester."

Som Kristus fornyer oss i livet vi deler med og gjennom ham, er vi kalt til å leve vår tro ikke bare i Guds øyne, men også i synet av våre naboer. Fra samme konsildokument fremgår det at det å leve et konsekvent liv i troen består i: "å bringe Evangeliets lys til menneskeslekten og tilføre den de frelsesbringende krefter som kirken selv, under ledelse av Den Hellige Ånd, har mottatt av sin grunnlegger. Mennesket skal frelses og menneskesamfunnet bygges opp." Dette er nettopp hva Troens år kaller oss til å oppnå; personlig vekst i hellighet, fornyelse av samfunnet og fremme av Guds rike.

Troens år er en invitasjon til å tillate Gud å danne et kjærlighetens felleskap med oss. Ved å inkluderes i denne kjærligheten til Gud, lar vi Herren velsigne oss alle dager av våre liv. Ordet ble kjød for vår skyld og forener oss med seg selv hver gang vi mottar Eukaristien, slik at vi kan finne vår opprinnelse, vår identitet, vår skjebne og fulle uttrykk i ham. Gjennom Eukaristien drar Jesus oss sterkere inn i fellesskapet med ham. Det er nettopp dette livet og samfunnet med

Kristus at vi er kalt til å leve mer fullstendig i løpet av dette Troens år.

I Eukaristien blir vi ett kjød med Kristus. Det er bare gjennom Kristus og troen på ham at vi blir sanne Guds barn, at vi blir den ene Guds familie. I sitt brev i anledning dette Troens år, skriver vår Hellige Far: "Troens dør er alltid åpen for oss inn i livet i felleskap med Gud og gir adgang til hans Kirke. Det er mulig å gå over denne terskelen når Guds ord forkynnes, og hjertet lar seg bli formet av forvandlende nåde. Å gå inn gjennom den døren er å legge ut på en reise som varer et helt liv."

Troens år kaller oss til barnlig ydmykhet slik at vi kan gå inn i Guds rike. Troens år kaller

oss til en konsekvent og modig praksis av tro i det offentlige rom. Troens år utfordrer oss til kompromissløs bekjennelse av vår tro gjennom vårt livsløp. Troens år kaller oss til å skape Guds rike ved å skape en kultus av

livet som har sin opprinnelse i skaperen av alt liv, Jesus Kristus.

I dag inviterer jeg alle medlemmer av St. Birgitta menighet til å fornye sin praksis av troen. Spesielt går denne invitasjon til medlemmer av menighetsrådet, finanskomiteen, lærere i katekesen og andre aktive grupper for å reflektere over kallet dere har fått til å være et godt eksempel for alle andre i menigheten. Tilbake til Kristus gjennom regelmessig feiring av søndageukaristien. Tilbake til Kristus gjennom regelmessig motak av forsoningens sakrament. Tilbake til Kristus i den sakramentale kjærlighet av hellige ekteskap. Tilbake til Kristus i tilbedelse av eukaristien. Tilbake til Kristus gjennom hengivenhet til hans salige Mor, ved å be

"Troens år er en invitasjon til å tillate Gud å danne et kjærlighetens felleskap med oss"

rosenkransen. Tilbake til Kristus ved å holde kompromissløst og konsekvent fast på troen i det offentlige rom. Tilbake til Kristus ved å elske Gud og elske din neste.

Kort sagt, dette Troens år er et kall til å fornye et av de store temaene i Det annet vatikankonsil, nemlig at alle av oss er kalt til hellighet. Alle av oss er kalt til å være hellige. La dette være vårt mål. Hellighet er intet mindre enn å være forent med Kristus. Forent med Kristus, vil han fornye sin Kirke. Forent med Kristus, vil han fornye samfunnet i vår tid, han vil fornye jorden. I dagens evangelium forteller Markus om en

ung mann som stiller Jesus et vidunderlig spørsmål. Hvis vi spør Jesus hva vi skal gjøre, får vi være forberedt på at han kommer til å vise oss helt konkret hva han vil. Svaret hans kommer antakelig til å innebære en radikal forandring av våre gamle vurderinger. Jeg har noen spørsmål til dere alle for å reflektere vår tro. De samme spørsmålene har jeg stilt meg selv. Det er mitt håp at i det kommende Troens år vil vi som menighet være i stand til å leve ut vår tro, slik det er nedfelt i Vatikankonsilets intensjoner.

TA IMOT – GI VIDERE. Amen.

Noen spørsmål til refleksjon over vår tro og livet.

1. Hvordan ønsker jeg nykommere velkommen til menigheten min? Introduserer jeg meg selv for dem? Spør jeg dem om deres reise i livet og troen?
2. Hvordan kan min menighet bedre nå ut til unge par som kommer for å gifte seg eller søker en annullering av sitt ekteskap? Eller er skilt og gift utenfor kirken? Hvordan ønsker jeg dem velkommen? Hva kan jeg gjøre for å støtte dem?
3. Hvordan skal jeg holde våre eldre sognebarn integrert i menigheten min? Hva slags tjenester kan jeg gi både praktisk og åndelig? Hvem besøker jeg på hjemveien?
4. Hvordan når jeg ut til de trengende? Hvordan støtter jeg dem som har mistet en av sine kjære, har mistet sin jobb, eller er syke?
5. Hvordan hjelper min tro på Jesus Kristus meg i denne verden? Hvordan kan jeg dele denne troen med andre, spesielt unge?

Ta imot – gi videre!

Biskop Bernt Eidsvigs hyrdebrev i anledning Troens år

Kjære troende,

Da Den hellige far utropte troens år, som skal vare fra 11. oktober frem til Kristi kongefest i 2013, var det med et dypt ønske om at vi som troende i dette jubileumsåret for Det annet vati-

kankonsil og Den katolske kirkes katekisme skulle "gjenoppdage troens ferd for å kunne kaste et stadig klarere lys over gleden og den fornyede entusiasmen som følger av et møte med Kristus". Kortere sagt: at vi skal gjenoppdage gleden ved det å få være troende!

Dette er også mitt ønske for de troende i Norge. Mitt håp er at mange, både individuelt og som fellesskap, må gjenoppdage det helt grunnleggende og grensesprengende i det å få være kristen. I dåpsritualet sier vi om den nydøpte at han eller hun "kalles nå – og er i sannhet – Guds barn". Hvor stort er vel ikke dette? Og hvor ofte tar vi det vel ikke for gitt at vi får lov til å kalle universets skaper for vår Far!

Denne erkjennelsen om hvem vi er, eller rettere sagt, hvem vi ved Guds nåde får lov til å være, kan vi ikke komme til uten troens gave. Denne gaven som vi mottar i dåpen, er det ikke nok å åpne en gang for alle. Når vi utforsker og bruker denne gaven, blir den ikke oppbrukt, den blir bare større og mer virksom, fordi den alltid vil belyse nye sider ved oss selv, våre liv og den verden vi lever i. Troen begynner alltid som en gave. Ingen kan gi seg selv denne gaven, men ved Guds nåde kan vi ta den imot og i bruk fordi andre har gitt oss del i den. Som vi har mottatt troen i gave fra andre, må vi også gi den

videre slik at den kan fortsette å berike andre menneskers liv. Det er nettopp dette vi tenker på når vi i Kirken snakker om tradisjon, for det latinske ordet traditio betyr nettopp å gi videre. Gir vi ikke troen videre, lever vi heller ikke den tradisjonen som vi ofte smykker oss med. Vi er kalt til å gi troens gave videre, ikke til å være troskonsumenter.

Vi feirer i år at det er 50 år siden Det annet vaticankonsil ble innledet. Konsilet var opptatt av en fornyelse av Kirken, og kanskje særlig hvordan vi kommuniserer i en moderne verden. Fornyelse av Kirken skjer fremfor alt gjennom de troendes stadige omvendelse. Derfor betoner nettopp Den hellige far at troens år er et kall til ekte og fornyet omvendelse. Skal Kirken fremstå som hellig og derfor tiltrekkende, må vi leve hellige liv.

Troens år er også en feiring av Den katolske kirkes katekisme som utkom for 20 år siden. Katekismen gir oss den kunnskap vi trenger for bedre å kunne leve og vitne om troen. "Kunnskap om troen åpner døren inn til fyllden av det frelsens mysterium som er åpenbart av Gud", sa pave Benedikt da han utropte troens år. Bruk derfor gjerne dette året til å studere nærmere både konsilsdokumentene og katekismen, boken som pave Benedikt med rette kaller en ekte frukt av konsilet.

Det er ikke nok at vi som kristne bare tenker på eller studerer troen, den må leves. Det å tro kan aldri være en abstrakt øvelse. Som en hjelp til å leve og vokse i denne bevissthet hver dag, har vi som kristne et rikt skattkammer å øse av. La meg få anbefale noen enkle, daglige fromhetsøvelser spesielt i dette troens år. En katolikk bør ikke starte sin dag uten å tegne seg med korsets tegn og med det vie sin dag til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn. Kløkken 12, idet Kirken jubler sin angelus og minnes inkarnasjonens mysterium, gjør vi klokt i å bøye våre hoder

og ha Marias ja på våre lepper – om enn i stillhet. Klokkeren 15 kan vi igjen i stillhet bøye våre hoder i takknemlighet og ydmykhet for Jesu offerdød. Og som en avslutning av dagen ransaker vi kort vår samvittighet: Har jeg forsøkt å leve denne dagen som en gave fra og til Gud? Hvordan har jeg i dag erfart Guds nærvær? Uten en slik – eller lignende – ramme for vårt dagligliv kan vi som troende lett henfalle til lunkenhet og likegyldighet.

En annen fromhetsøvelse kan være å lese dagens evangelietekst, eller å forene seg i bønn sammen med paven og millioner av andre katolikker som daglig går i forbønn for Kirken og verden gjennom bønnens

apostolat. Hva med å finne motivasjon til å leve hellige liv ved å lese biografien til dagens helgen? Forsøk nødvendigvis ikke å gjøre alt, men gjør noe slik at troen stadig får sette mer preg på din dag og ditt liv, og gjennom deg det samfunnet vi lever i. La oss benytte dette nådens år, gitt oss av Den hellige far, til å fordype oss i og feire troens gave, men også til å dele den med andre. Derfor markerer vi dette året nettopp under mottoet:

Ta imot – gi videre!

Oslo, 10. oktober 2012

+ Bernt Eidsvig

Hilsen fra leder i menighetsrådet *Anne Grethe Leguina*

Kjære alle i St. Birgitta menighet. Det nærmer seg jul enda en gang, og året 2012 er snart over. Året har vel budt på godt og vondt for de fleste av oss, vil jeg tro; noen er glad for at året 2012 snart

er over, andre gleder seg over året som har vært og ser med glede fremover, mens atter andre gruer seg for fremtiden.

For meg som leder i menighetsrådet, har året som gikk gitt nye opplevelser og utfordringer. Det har vært en fin gruppe å samarbeide med, med friske diskusjoner og gode konklusjoner. Vi har nok av saker å ta fatt på fremover også, som f.eks. økonomi, mennesker som kan stille opp til ulike oppgaver i menigheten, dvs. kjøkkentjeneste, sakristan-tjeneste, kateketer, oppfordre til at det betales kirkebidrag o.a.

Av nyheter som vi er ekstra glade for, er at vi har fått i gang hjemmeside på internett, så vi fra november kan finne informasjon om det som skjer i menigheten, om søndagsbrevet

og annet. Hjertelig takk til Freddy Kristiansen og Henry Maatje for deres innsats.

Og nå kan vi se frem mot adventstid, med forventning og forberedelser, både materielle og åndelige, til på ny å få feire jul og Jesu Kristi komme. Måtte vi få hjelp og litt ro til å glede oss til den store Festen!

Jeg vil få ønske dere alle en rik tid, og måtte vi alle forenes i bønn for vår menighet, for Kirken og for alle som lider i verden. Måtte vi fylles av takknemlighet og også få se hva vårt ansvar er, og hva vi kan bidra med der vi er, i smått eller stort.

Gledelig jul når den tid kommer!

Hjertelig hilsen fra
Anne Grethe E. Leguina
Leder for menighetsrådet

NB! Husk å støtte ungdommens adventsak-sjon, de gjør en svært viktig jobb!

NB! Alle medlemmer oppfordres dessuten til å betale kirkebidrag. Vi trenger absolutt at alle bidrar med det de finner riktig.

Hildegard av Bingen

En kvinne for sin tid og for oss

Av Babi Szava

Her sitter man, på selveste Kvinnedagen, litt stolt av alt kvinnene har oppnådd, og litt trist, fordi man vet at fremgangen slett ikke er verdensomfattende. Dessuten vet man at det ikke er vi, dagens kvinner, og ikke engang våre mødre og bestemødre som var grunnleggerne av alt vi nyter godt av i dag. Neida, det må innrømmes at det fantes meget viktige kvinner lenge, lenge før vår tid.

En av dem, en av de mest imponerende, mangesidige og skapende, var Hildegard av Bingen. Hun levde så tidlig som mellom 1098 og 1179, altså 850 år tidligere, i det man så ofte kaller "den mørke middelalderen". Var den virkelig så mørk? Eller var den egentlig mer innstilt på å lytte til de indre lyder enn det vi er nå, i et støyende samfunn med massevis av hjelpemidler til disposisjon? Hildegard ser ut til å være et bevis for dette andre utsagn.

Hildegard var så svak ved fødselen at moren lovet å gi henne til Kirken hvis hun skulle leve opp. Åtte år gammel går hun i et benediktinerkloster, lærer latin og musikk. Klosteret i Disibodenberg var felles for menn og kvinner, noe ganske enestående for den tid. Hun får syner, forteller dem til priorinnen, som forstod at Hildegard hadde profetiske evner og en dyp forståelse av det hun leste og det hun opplevde i klosteret – enda et eksempel på "fremtidsrettede" kvinner, for priorinnen foreslo at den unge nonnen skulle skrive ned sine syner og tanker. Dette resulterte i en bok med tittelen *Scivias*, ett ord satt sammen av den latinske tittel: *Scito vias Domini*, det vil si: Kjenn Herrens veier. I 1136 ble Hildegard priorinne for klosteret og i denne posisjon reiste hun til byen Trier hvor hun oppdaget at hun var blitt berømt: selv Pave Eugenius hadde lest hennes skrifter, han anbefalte henne å utgi dem for han syntes at de var viktige for Kirken! Konger og lærde mennesker søkte hennes råd og brevvekslet med henne.

Miniatyrbilde fra Hildegards siste bok *Liber Divinorum Operum* (1163-1170) som viser henne i arbeid i Rupertsbergklosteret.

Hun fikk tilnavnet "Rhinens Sybille" – etter oldtidens greske sannsigersker.

Flere unge kvinner ville til Hildegards kloster, som dermed ble for lite. Hildegard ba da om lov til å bygge et nytt et. Hun fikk til rådighet en tomt i Rupertsberg; hun stod i stadig kontakt med arkitekten og fulgte nøye med hele bygningsprosessen, som resulterte i datidens mest moderne kloster. Senere bygget hun et kloster til, i Eibingen, som fremdeles er i bruk! Som mange klosterfolk på den tiden kjente Hildegard godt til urter og deres bruk. Hun systematiserte sine kunnskaper om sykdom og helse, om helbredelse og sunt liv i bøkene *Physica*, og *Causae et Curae*. Hun skriver fritt om menneskets seksualitet og gir gode råd til samliv på en måte som ikke ligner mye på vår forestilling om middelalderen!

Min inngangsport til Hildegard von Bingen er – kanskje naturlig nok – musikken.

Originalmanuskript fra et av Hildegards verk

Hun skrev musikk som skulle synges av nonnene i klosteret til både liturgiske og andre funksjoner. Tekstene er ofte skrevet av henne selv på latin, og hun bruker små instrumentensemblemer til å akkompagnere sangerne. Det har ingen hensikt

å gå i detalj om alle de fremskritt hun brakte til komponeringen, la meg bare få lov å si: å lytte til hennes musikk gir en dyp og spesiell opplevelse av renhet og ro.

Hildegard av Bingen er aldri blitt helgenkåret, men betraktes som en helgen særlig i Tyskland, hun er vernehelgen for naturvitenskapsmenn og språkforskere (hun ble oversatt av svært mange oversettere både i sin tid og senere), hennes festdag er den 17. september.

Den 7. oktober i år ble Hildegard av pave Benedikt XVI utnevnt til kirkelærer, en fantastisk anerkjennelse av hennes åndelige størrelse.

Polsk utmerkelse til John Golding

Under en tilstelning i den polske ambassaden 25. mai ble John Golding tildelt Solidaritets takknemlighetsmedalje for sin innsats for Solidaritet og den demokratiske opposisjon i Polen og deres kamp for frihet og demokrati. John Golding

var ansvarlig for og hadde en rekke turer med hjelpesendinger til Polen i sin tid som generalsekretær i Caritas Norge. Medaljen ble overrakt av Polens ambasadør i Norge og den polske senatspresidenten

Nyevangeliseringshelg

21. – 24. februar 2013 blir det igjen en helg med nyevangelisering.

Temaer er:

Ta imot – gi videre!

Evangelisering i Troens år –

”Jesus er Herre” – trosvitnene, våre fedre og mødre i troen – oss som trosvitner i dag

”Hvem sier dere at jeg er?”- tro og identitet

- skapt i Guds bilde og innlemmet i Kristus i dåpen.

”Tror du dette?” – min tro og Kirkens tro –
”Be med Bibelen”

Foredragsholdere vil bli annonsert senere.

Sett av helgen allerede nå.

Alle er hjertelig velkomne.

*Støtt ungdommens
adventsaksjon!*

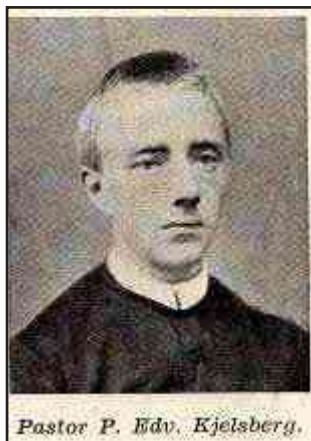
I år går de innsamlede midlene til arbeidet blant interne flyktninger på Sri Lanka.

Konto 3000 16 91410

Pastor Kjelsberg - St. Birgittas første sogneprest Iver Lykke har dykket ned i historien for å finne ut mer om vår menighets første sogneprest

St. Birgitta menighets første sogneprest, Peter Edvard Kjelsberg, døde 6. april 1887, det vil si for 125 år siden.. Han virket bare syv år her før han døde, 37 år gammel. Det var stor deltagelse da han ble gravlagt utenfor byen ved en gammel katolsk kirke, Glemmen Gamle kirke på Kirkeberget,. Han fikk et verdig minnesmerke, som menigheten har forsøkt å ta vare på.

Det står på gravstenen at han var født i Gjesvær, som er et gammelt fiskevær ved Nordkapp, og at hans mor var fra Gudbrandsdalen. Men hva mer kan vi finne ut om hans familiebakgrunn? Og hvordan kom han, som vokste opp lengst nord i Finnmark, i kontakt med den katolske kirken, konverterte og ble katolsk prest?

I kirkeboken for Måsøy fant vi følgende:
21.09.1849 Født: Peter Edvard
Hjemmedøbt av faderen og daaben konfirmeret i Havøysund kirke den 28. juli 1850
Foreldre: Alexander Kjelsberg og kone Johanne Pedersdatter.

Peter Edvard Kjelsberg var enebarn. Hans far og farfar drev fiske og handel i Gjesvær. Men farfaren døde da Peter Edvard var nyfødt og faren døde da Peter Edvard bare var 2 år gammel. Det må ha vært en meget vanskelig situasjon for moren, som var innflytter og hadde vokst opp i Lesja i Gudbrandsdalen, langt fra havet.

Vi vet ikke når mor og Peter Edvard flyttet fra Gjesvær, men det står i kirkeboken at hun bodde i Gjesvær da hun og sønnen ble opptatt i den katolske kirken i pinsen 1860.

'Nordpolmisjonen' (1855–69)

Midt på 1800-tallet var den katolske kirken inne i en ekspansiv misjonsperiode og pave Pius IX ønsket å sette i gang katolsk misjonsarbeid i de arktiske områdene. Den såkalte "Nordpolmisjonen", ble vedtatt i 1855, og skulle dekke alle land nord for 64. breddegrad: de arktiske delene av Norge og Sverige, Kolahalvøya, Island, Grønland, Færøyene, Shetlandsøyene, Orknøyene og den nordligste delen av Amerika. De som satt i Roma og planla Nordpolmisjonen med sentrum i Alta, hadde nok mangelfull informasjon om de enorme avstandene, den spredte bosetningen og vanskelighetene med å ta seg frem.. I mai 1856 kom det til Alta en gruppe på 7 mann for å etablere hovedsete for misjonen. De kjøpte Altagård, den store amtmannsgården og satte den i stand, innredet kapell, og kalte misjonsstasjonen for 'St. Olavs Havn'.

De startet en internatskole, middelskole for gutter, som ønsket utdanning ut over allmuskolen. I 1860 skal det ha vært seks elever der. Kanskje Peter Edvard Kjelsberg var elev der før han ble sendt til Belgia for å studere?

De var bare noen få prester, som hadde fått i oppdrag å organisere Nordpolmisjonen, men de gikk løs på den omfattende oppgaven med brennende engasjement og de sparte seg ikke. De reiste rundt i Finnmark og Troms for å spre informasjon og innbød folk til gudstjeneste. En av prestene, pastor Andreas Boller beskrev i et brev hvordan han "vandrede omkring med Missionskapellet på Ryggen under Kulde og Storm" til en rekke tettsteder, og blant annet til fiskeværret Gjesvær. Her opptok han i pinsen 1860 seks konvertitter!

Blant dem var Johanna Pedersdatter og hennes 10 år gamle sønn Peter Edvard Kjelsberg. Da hadde pastor Boller vært 3 uker i Gjesvær og undervist dem.

Gjesvær 1884

Vi vet ikke når Peter Edvard Kjelsberg ble sendt fra Nord-Norge til presteseminaret i Mechelen (Belgia). Han fikk sikkert hjelp av prestene i Nordpolmisjonen og reiste ut ganske ung for å få utdanning. Hvorfor dro han til Mechelen? Ingen av prestene i Alta var fra Belgia eller hadde studert der, men Mechelen var et kjent erkebispesete og regionens åndelige hovedsete. P.E. Kjelsberg ble presteviet i Mechelen 19. september 1874 og kom tilbake til Nord-Norge i mai 1875.

Han var da først en kort tid kapellan i Alta, deretter noen måneder i Hammerfest, og så var han sogneprest i Alta i 1875-76 før han ble satt til å opprette en menighet i Hammerfest 1876. Det var nok ingen lett oppgave. Mgr. Kjelstrup skrev om dette i boken 'Norvegia catholica': 'Den eneste katolikk i byen var hans mor som holdt hus for ham'.

P. Kjelsberg kommer til Fredrikstad

I april 1879 forlot pastor Kjelsberg Hammerfest på grunn av sviktende helse og fikk i stedet i oppgave å etablere en katolsk menighet i Fredrikstad. I Halden var det allerede i 1870 opprettet en katolsk menighet ledet av pastor Blancke. Blancke og hans svenske vikar, pastor Carlén, hadde vært en del i Fredrikstad for å holde foredrag og lese messe og de mente det var grunnlag

for å opprette en ny menighet. Det var 2-3 katolikker i familien Werenskiold, som bodde på Kjølberg gård i Onsøy.

Pastor Kjelsberg og hans mor kom antagelig til Fredrikstad i mai 1879. Hun fulgte med som hans husholderske og de og måtte selv finne seg et sted å bo. De fikk leie noen rom i huset hos lærer Hansen (på Guldbergsiden, i nærheten av stasjonen) og kunne i slutten av november 1879 annonsere i Fredrikstad Tilskuer at prefekt Bernard kom første søndag i Advent for å holde gudstjeneste i 'Det katolske kapel' og meddele 'konfirmasjonens hellige sakrament'. Menighetens første kirkebok startet i 1879/80 med en lovpålagt registrering av innmeldte medlemmer. Det var 27 registrerte katolikker her i januar 1880. Selv om det ikke var så mange, begynte pastor Kjelsberg å lete etter en passende eiendom med plass for prestebolig, kapell og skole. De fant etter et par år at Thiisgården, Storgaten nr 4 var egnet, men de manglet penger.

Både prefekt Bernard og pastor Kjelsberg måtte legge ut på flere lange kollektreiser til Belgia og Frankrike. Det var spesielt slitsomt for pastor Kjelsberg, for 'hans helse var ikke den beste', skrev pastor Duin. Kjelsberg var på reise fra februar til juli 1882, og fra oktober 1884 til april -85. Disse reisene gjorde ikke prestens helse bedre. Da han kom hjem var han 'svak, nærmest sykelig'.

Vi har ingen opplysninger om hvilken sykdom pastor Kjelsberg led av / døde av. Slet han seg bare ut? Han ble ikke mer enn 37 år. Det var et stort tap for Kirken, Det var bare noen få norskfødte katolske prester på den tiden. Hans familiebakgrunn var spesiell og hans livshistorie ble kort.

Blått - en ny farge. Det 11. til det 14. århundre *Elizabeth S. Lurfald tar denne gang for seg blåfargens historie* *belyst gjennom kirkekunsten*

I løpet av det ellevte og det tolvte århundrer sluttet blått å være den annenrangs fargen den hadde vært i antikken og europeisk høymiddelalder. Tvert i mot ble den hurtig en aristokratisk og moderne farge. Noen forfattere av kunstskrifter og artikler erklærte til og med at den var den vakreste fargen. I løpet av et par tiår oppnådde blått økonomisk og sosial verdi som farge for klær og kunstnerisk produksjon. Denne relativt brå økning i blåfargens popularitet var et resultat av en fullstendig reorganisering i hierarkiet som tidligere hadde preget samfunnet. Denne nye fargerangeringen som begynte å ta form i det ellevte århundret gjaldt alle farger og ikke bare statusen til blått. Ved å undersøke nærmere blåfargens forunderlige suksess kan vi imidlertid få et innblikk i hvor vidtrekkende effekten av fargeutviklingen var.

Jomfruens rolle

De første tegn på den økende bruk av blåtoner ser vi gjenstander og bilder laget i det ellevte og tolvte århundret. Blått hadde ikke vært fullstendig fraværende i kunsten før denne perioden; vi kan se den i kristne mosaikker og karolingiske kunst, men frem til det 12. århundret var den en marginal farge og dens symbolske verdi liten sammenliknet med rødt, hvitt og svart, de tre basisfargene i antikkens kultur. Så, plutselig i løpet av noen

Chartres blå

få tiår forandrer alt seg - blått blir "oppdaget" og oppnår en fremtredende plass i malerkunsten, våpenskjold og klær. Den mest slående forandring ser vi i fremstillinger av jomfru Maria, som bidrar til de klarreste illustrasjoner

av de sosiale, religiøse og kunstneriske resultater av blåfargens nye status.

Det må fremheves at Maria ikke alltid har vært kledd i blått. Først i det tolvte århundret ble det hennes farge og en av hennes fremste attributter, vist enten i hennes kappe (vanligst), på kjolen hennes, eller i mer sjeldne tilfeller i hele klesdrakten hennes. Bilder fra før det 12. århundret viser Maria kledd i en rekke forskjellige farger, men de var nesten alltid mørke; grå, brun, fiolett eller mørk grønn. Disse fargene ble brukt for å vise hennes lidelse og gremmelse; Jomfruen bærer klær som uttrykker hennes sorg over hennes korsfestede sønn. Dette var klart allerede i tidligkristen tid hvor det gjenspeilte samtidens praksis med å bære svart eller mørke klær i begravelser av venner og familie – og dette ble ført videre i karolingisk og ottomansk ikonografi. Ved begynnelsen av det 12. århundret hadde denne mørke paletten blitt redusert til et punkt hvor blått alene fremkalte Jomfruens sorg.

På samme tid begynte blåfargen hennes å bli klarere og mer tiltalende, og det reflekterte innflytelsen til de "fargeglade" teologer og kirkebyggere. Glassmalere og illustratører i det tidlige 12. århundret laget blåfargen i Jomfruens kjoler klarere og sterkere, fordi lysstyrken var en form for guddommelig belysning.

Le Mans blå
Flukten til Egypt

Den spesielle utviklingen av Jomfrudyrknningen i det 12. århundret sikret suksessen til den klare blåfargen, og den spredte seg

raskt til andre arenaer for kunstnerisk virksomhet. Rundt 1140 foretrakk malerne som arbeidet med biskop Sugers rekonstruksjonsprosjekt av katedralen i St Denis utenfor Paris den berømte "St Denisblåfargen". Noen få år senere da kunstnere reiste vestover, ble denne blåfargen til "Chartresblå" og "Le Mans blå" før den spredde seg ut over hele nord Frankrike og kom til syne i flerfoldige katedralviduer på slutten av 12. århundret og på begynnelsen av det 13. århundret.

Den lysende blåfargen i de nye glassmaleriene gir konkret uttrykk for den nye oppfatningen av lys og oppnådde stor prestige, men det var ikke bare blått i den kunstneriske paletten i den perioden. I løpet av det

Sainte Chapelle, Paris

13. århundret utviklet blått seg i så mange retninger og fikk så mange nyanser; noen av dem var mørkere. De mørkere nyanser var resultat av tekniske og finansielle begrensninger. Kobolt, som var svært dyrt ble erstattet med kobber og mag-

nesium og produserte en ny estetikk. Disse begrensningene var en medvirkende grunn til at den gotiske blåfargen i St Chapelle i Paris, bygget ca 1240 er svært forskjellig fra den romanske blåfargen i Chartreskatedralen som ble bygget ca 100 år tidligere.

På slutten av tolvhundretallet da blått hadde blitt hovedfargen til Jomfruen, søkte malerne å vise sine talenter ved å produsere subtile og rike nyanser som skulle vise både stoffets folder og samtidig emnets hellighet. Bilder av Jomfru Maria ga også kunstnerne mulighet til å bruke (på oppdragsgiverens bekostning) den svært kostbare lapis lazuli som ofte ble knyttet sammen med gull i senmiddelalderen.

Fra Wilton diptykonet
England 1395

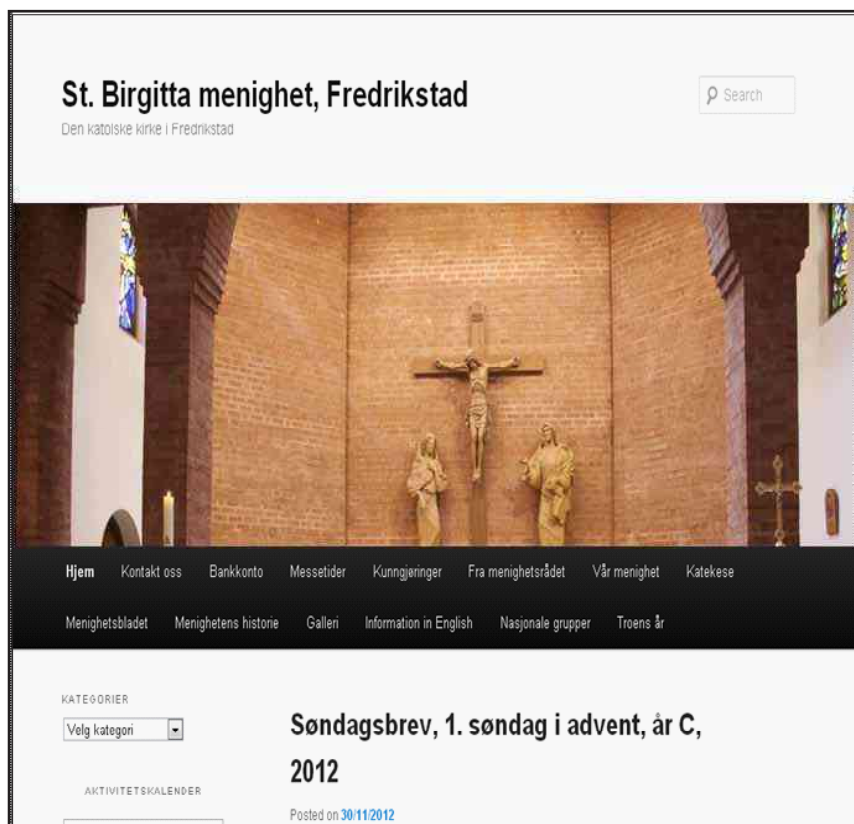
St. Birgitta unge

St. Birgitta unge har valgt nytt styre. Ny leder er Michael Lindquist (bildet). Med seg i styret har han: Kristin Nguyen (nestleder), Nicolai Vu (kasserer) og Tony Vu (sekretær). Leder har møterett i menighetsrådet.

Kontakt:
Tlf 417 92 331
E-post linkimusiic@gmail.com

Vår menighet har fått egen internettside!

Det har lenge vært et ønske om å få opprettet en egne nettside for vår menighet. Svært mange menigheter, inkludert de katolske, har allerede en slik nettside, som gir muligheten for å presentere ulike sider ved menigheten, både for dens medlemmer og for et større publikum, samtidig som den gir store muligheter for rask og oppdatert informasjon.

Informasjonskanalene man har brukt tidligere nås enten av for få; søndagsbrevet, eller kommer for sjelden til å kunne gi oppdatert informasjon og nyheter; menighetsbladet. I tillegg gjør raskt stigende utgifter i forbindelse med trykking og spesielt utsendelse av menighetsbladet det nødvendig å satse på nye informasjonskanaler, som internett.

Gledelig nok kunne derfor St. Birgitta menighet gå på nett fra oktober måned. Sentrale i arbeidet med å etablere en nettside har vært Freddy Kristiansen og Henri Maatje.

Vi har tatt en prat med Freddy som har vært ansvarlig for utformingen av siden, og som nå er ansvarlig for driften av den. Han forteller at det lenge har vært et ønske om at menigheten skulle komme på nett, men det var etter et nytt initiativ fra menig-

hetsråd og sogneadministrator at det skjøtt fart. Vi fikk meget god hjelp av Mats Tande, som til daglig er ansvarlig for den katolske kirkes web-sider.

Vi har basert oss på en bloggside, som er enklere å bygge opp og drifte enn en tradisjonell nettside.

Jeg har brukt en del tid på å gjøre meg kjent med formatet, bygge opp siden og legge inn informasjon. Jeg har hatt god nytte av innspill fra pater og andre i menigheten.

Hva slags stoff ønsker du å presentere på nettsiden?

Det kan være alt som angår menigheten og dens liv, alt fra faktainformasjon til nyheter og kunngjøringer. Alle kan bidra til nettsiden, og stoff som ønskes publisert kan leveres til menighetskontoret.

Stoffet er samlet under en rekke faner eller

mapper. Jeg kan bla nevne mappen for de nasjonale grupper der man også kan legge inn informasjon på sitt eget språk.

Freddy Kristiansen

Jeg nevner
ellers at
søndagsbrevet stort sett
alltid legges
ut på nett
fredag kveld
eller lørdag.
Målet er at
siden skal
oppdateres
minst en

gang i uken. Jeg ser det som mye viktigere at informasjonen er oppdatert enn at presentasjonen er veldig "fancy".

Vet du noe om nettsiden blir benyttet?

Ut fra målinger av trafikken på siden ser det ut til at den allerede er bra besøkt av en rekke brukere. Jeg kan bare oppfordre alle menighetens brukere til å bruke den og gjerne komme med tilbakemeldinger og innspill.

Vi takker Freddy for praten og ønsker lykke til i det videre arbeidet med nettsiden.

Bruk vår nettside:

fredrikstad.katolsk.no

(ikke skriv www. foran adressen)

Gjensyn med pater Van

Det er nå over et år siden vår tidligere sogneadministrator Peter Van avsluttet sin tjeneste i St. Birgitta for å overta som sogneprest i St. Teresia menighet på Hønefoss. Denne menigheten omfatter et meget stort område, fra Sollihøgda i sør til Hardangervidda i nord. I tillegg til Hønefoss er det faste messesteder på Gran på Hadeland og på Gol i Hallingdal. Fra i høst er området ytterligere utvidet i det han også har fått ansvaret for St. Thomas kapelldistrikt i Valdres. Det er lange avstander som skal dekkes og i tillegg til de faste messene kommer også nødvendige besøk, bl a i forbindelse med

dødsfall og begravelser.

Vi møtte pater Van etter messen på Gol i pinsen. På Gol feires messen på bedehuset. Denne dagen var det ca 20 personer til stede. Han hadde også med seg to ordenssøstre som lever i kommuniteten "Søstrene av det Hellige Kors" på Hønefoss. Ministrant denne dagen var årets eneste konfirmant i Hallingdal.

Etter messen var det hyggelig kirkekaffe. Pater Van fortalte at han trives godt på Hønefoss, men synes noen av reisene, spesielt på dårlige vinterveier, kan bli lange. Han hilser til alle i vår menighet.

Arve Vøllo

Pater Van og noen av messedeltagerne samlet til kirkekaffe

LIVETS GANG

DÅP

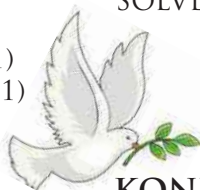
SOFIA EMILIA KASPROWSKA
(24/03)
ANNABELLA INASS AL-SAHIB
(13/04)
MAIKEL TOMA HANNA (28/04)
VICTORIA TRAN PEDERSEN (30/04)
ISABELLA TRAN PEDERSEN (30/04)
ALEX WILLIAM BARTOLOME-ELVES-
TAD (05/05)
BJØRNAR AASMUND
SOLI-WOLF (30/06)
ELENA MARIA DE LA FUENTE
TURNER (06/10)
ALEX KUCZYNSKI (04/11)
VICTORIA VISCO JENSEN (17/11)
FELIX VISCO ROSENKILDE (17/11)

GIFTEMÅL

MICHELLE FAUERSKOV SOOS OG
RUNAR JOHANNES KLØVERRØD
BORGLI (28/06)

RIP

MONIQUE MARIE SØRBRØDEN
(03/04)
HENNING CHRISTIAN JACOBSEN
(23/04)
JULIANNA KISABONYI (11/05)
MANUEL SANHUEZA (14/06)
SOLVEIG WOJTASZEK (22/07)

FØRSTE KOMMUNION SØNDAG 13.05

DANIEL ARNESEN PEREIRA
ANDREAS LOAR JENSEN
ANAIS MOREL
MARTIN NGUYEN
HUBERT PAWLOWSKI
VIKTORIA PEDERSEN
NORA ANDREA PETTERSEN
MINH PHAM
ALEXANDRA GABA SMITH
ANTONI SZNITKO
LILY TRUONG
JAKUB WATOR
AMELIA ZOCHNIAK

FØRSTE KOMMUNION LØRDAG 23.06

ERIK VARANAN JEYACHANDRAN

FØRSTE KOMMUNION SØNDAG 29.07

(KALDEISK RITUALE)
MAJED SAAD ELIAS BATTO
MARAHA SAAD ELIAS BATTO
HARVEN GORGES
HELIN GORGES

KONFIRMASJON LØRDAG 14.04

V/ GENERALVIKAR
FRANCIS XAVIER HUYNH TAN HAI

MONICA JOHANNA
BALDACCHINO
KATRINE HEISELDAL
ANDERS BECARES KJØLBERG
TINA BONDAD KRISTIANSEN
CHI HUY NGUYEN
URSZULA ELZBIETA NIETRESTA
HUBERT OLKIEWICZ
KATHARINA PALM
CELINA PEDERSEN
KAI ANDRES DEL-TORO PEDERSEN
MARIEL PEDERSEN
CHRISTOPHER SEBASTIAN PE-
REIRA
KIMBERLY PHAM
LUCIA SEFIC
MARIELLE FAUERSKOV SOOS
ELIN MAY TRAN

Årets konfirmanter.
I bakgrunnen pater Jagath
og generalvikar
Huynh Tan Hai

Vi ønsker flere ministranter!

La oss hjelpe våre barn å vokse i troen

Kjære foreldre!

Vi begynner igjen med ministrantundervisning og andre aktiviteter for ministranter i menigheten.

Minstranter er valgt blant de troende som viser et ønske om å tjene på en dypere måte under messen. Det er et ekstremt privilegium å knele så nært alteret der vår kjærlige frelser, Jesus Kristus, blir virkelig til stede i legeme, blod, sjel og guddommelighet i det øyeblikk konsekrasjonen skjer. En ministrant er unikt forent i det himmelske måltid og tjener i selskapet av de evige som synger "Hellig, hellig er Herren Gud, Den allmechtige, som var og er og som kommer!" Følgelig har en ministrant et høytidelig ansvar for å gjøre de pålagte oppgaver med oppmerksomhet, verdighet

og ærbødighet.

Hvem en ministrant er:

En ministrant er en ung person i 4. klasse eller eldre som har mottatt sin førstekomunion, og som ønsker å bli mer involvert i messen. Han/hun er en person som ønsker å være til tjeneste, som er ansvarlig og kan stille opptil avtalt tid, som liker teamarbeid og er en vennlig person.

Er dere interessert i at deres barn skal ministrere i messen, ta kontakt med pater Jagath.

Med vennlig hilsen
pater Jagath, OMI

Ordinære messetider

Søndag kl 10.00 Høymesse

Søndag kl 18.00 Kveldsmesse

Onsdag kl 18.00 Kveldsmesse

Torsdag kl 18.00 Kveldsmesse &
sakramentsandakt

Fredag kl 11.00 Formiddagsmesse
& angelus

Lørdag kl 17.30 Rosenkransandakt

Lørdag kl 18.00 Kveldsmesse

Nasjonale messer

Messe på polsk 1. og 2. søndag i måneden kl 16.00

Messe på vietnamesisk 2. søndag i måneden kl 13.00

Messe på filippinsk (tagalog) 3. søndag i måneden kl 16.00

Messe på engelsk 4. søndag i måneden kl 16.00

Kaldeisk førstekomunion

St. Birgitta menighet har i løpet av de siste årene fått mange nye medlemmer som har kommet som flyktninger fra Irak. Faktisk var gruppen fra Irak som i 2009 talte 300 medlemmer den tredje største nasjonale gruppen i vår menighet.

Den irakiske gruppen har ikke egen prest i Norge, men siden det er spesielt mange

kristne irakere i Sverige fins det flere prester der. Disse besøker også regelmessig Norge, vanligvis Oslo.

Olsokdagen søndag 29.07 var det imidlertid stor fest da fire barn, Helin, Harven, Majed og Marah mottok sin førstekomunion av pater Paul Rabban som til vanlig holder til i Gøteborg. Messen ble koncelebrert med pater Estefan Rabban og tre diakoner, Jamil og Rafael fra Sverige samt Nazir Petros fra Oslo. Det ble en

fin og høytidelig messe som ble feiret etter kaldeisk ritus. Etter messen var det festlig sammenkomst i menighetslokalet.

الجزءون الاجزاء:

أرغب بمشاركتكم بعض الأفكار فيما يتعلق بالبركات الكنسية. أولاً أود أن أشكر كل من ساهم وبساهم في دعم الكنيسة مالياً. لباركتكم الرب جميعاً على ذلك! من الواضح أن كنيستنا وإفرة المصادر، لكن هناك حوالي 35 عضو فقط من يتبرعون للكنيسة. انهم هؤلاء فقط من لبوا نداء التبرعات الكنسية.

لا تستطيع اية كنيسة ان تقوم بمهمات الملقاة على عاتقها وتدير نشاطاتها الإيمانية كما يريدونها الرب يسوع بدون أبناء كرم ابناء الرعية والمساهمة المنتظمة بالوقت والخدمة والدعم المادي.

رعية واصدقاء كنيسة سانتا بريجيتا الكرام: ان لديكم العديد من الفرص لدعم ادارة الكنيسة ورسالتها! باعطاء التبرعات اثناء الجمع في القداس والمناسبات الدينية، وتقديم الهدايا المادية، وليس اقل اهمية التبرعات الكنسية، مصاريف الكنيسة تزداد من سنة لأخرى بينما المدخول أخذ في التناقص. وبذلك فانه عن طريق التبرع المنتظم للكنيسة فلنكن ندعمون اقتصادها بطريقة واعية.

الكنيسة هي جماعة الرعية. ان رعبتنا في المحافظة على وتحسين ابنيتنا هي جزء من رسالتنا: خدمة الكنيسة والجماعة والمجتمع، الانارة والتفقه، التزييم والموسيقى، الليتورجيا، التجمي، الاجتماعات، النشاطات التبشيرية، التنظيف والادارة، كل هذه الامور تعتمد على المال. وبذلك تحتاج منكم المساهمة الضرورية والكريمة.

جميع اعضاء الكنيسة لديهم حق وطيوبم واجب التبرع للكنيسة.

أنتي ادعوكم جميعاً للتبرع بصورة منتظمة لغرض صيانة وادارة بنائنا الكنسي، وتأمين مستويات جيدة من النشاطات. وبذلك توفر الظروف الملائمة لإيصال كلمة الرب في كنيسة سانتا بريجيتا.

"ونتركوا أن من زرع قليلاً حصداً قليلاً، ومن زرع كثيراً حصداً كثيراً. فطبي كل واحد ان يعطي ما نوى في قلبه، لا أسفاً ولا مجبراً، لأن الله يحب من يعطي بسرور. والله قادر ان يزيدكم كل نعماً، فيكون لكم كل حين في كل شيئ ما يكفي حاجتكم وتزدادون في كل عمل صالح." (2 كورنثوس: 9: 8-6).

محكم في المسيح
الاب: ياغث اويجي
راعي الاورشليم

Informasjon om kirkebidrag på arabisk

Nytt menighetsråd og finansråd innsatt

Under høymessen søndag 20. mai ble det nye menighetsrådet og finansrådet høytidelig innsatt. Så vidt vites er det første gang i nyere tid at menighetsråd og finansråd innsattes på denne måten. Pater Jagath understreket at menighetsrådet og finansrådet utfører et ministerium, altså en tjeneste for Gud og Kirken. Av denne grunn var denne lille seremonien under søndagsmessen svært meningsfull. Den ga jo også den jevne kirkegjenger mulighet for å se hvem som representerer dem i menighetsråd og finansråd.

De nye medlemmene avga følgende erklæring:

Herre Jesus Kristus,

Du har valgt oss som verdige medlemmer til vårt menighetsråd og finansråd. Herre, vi lover i dag foran din prest og menigheten, at vi skal arbeide til beste for hele samfunnet i vår menighet.

Hjelp oss å utføre vår rolle med mot og visdom, med glede og dedikasjon, med tålmodighet og gjensidig respekt, og med

den overbevisning om at alt vi gjør, blir gjort for din herlighet.

Hold oss åpne for vårt behov for din kjærlighet og felleskap. La at både presten og vi kan arbeide sammen om å tjene deg i andre. Amen.

I tillegg til de valgte representanter og vararepresentanter har sogneadministrator utnevnt to medlemmer. Ungdomsrepresentant møter også.

Det nye rådet har konstituert seg slik :

Anne Grethe Leguina (leder)

Istvan Talos (utnevnt av sogneadm.)(sekretær),

Jerzy Mitwicki (utnevnt av sogneadmin.), Hans Jørgen Smith, Geir Olav Stamnes, Conchita Torrejas, Martin Freiberger (vara), Thanh Trieu (vara) , Michael Lindquist (ungdomsrep.)

Sogneadministrator har også utnevnt et nytt finansråd, som består av:

Øivind Aaser (leder), Csilla Glåmseter, Gunnar Holte og Istvan Talos

Det nye menighetsrådet og finansrådet: Bak fra venstre: Pater Jagath, Istvan Talos, Øivind Aaser, Gunnar Holte, Hans Jørgen Smith, Jerzy Mitwicki, Martin Freiberger og Geir O. Stamnes. Foran fra venstre: Csilla Glåmseter, Anne Grethe Leguina, Conchita Torrejas og Thanh Trieu

Kjære alle nasjonale grupper (polsk, vietnamesisk, filippinsk, afrikansk og irakisk), kirkekorene, ungdomsgruppen, kateketer og barn.

Jeg inviterer dere alle til å komme sammen for å prise Guds sønn som ble menneske, under JULEKONSERTEN.

Tema: **GLORIA IN EXCELSIS DEO**

Tid: Lørdag 22. desember 2012 kl. 19.00.

Sted: St. Birgitta kirke

- Under konserten vil det bli kollekt til menighetens karitative arbeid. "La oss strekke ut våre varme hjerter til de trengende."
- Etter konserten samler vi oss i menighetslokalet for å dele vår mat med hverandre.

Jeg inviterer alle grupper til å lage mat for å dele med andre.

- LA OSS VISE VÅR ENHET OG SOLIDARITET -.

Med vennlig hilsen
P. Jagath Gunapala OMI

Juletefest lørdag 5. januar kl. 13.30

Etter undervisningen for barn og unge, som avsluttes med familiemesse kl. 12.30, vil det være juletefest for store og små i menighetslokalet. I messen feirer vi de hellige tre konger, og håper mange blir med og feirer. Juletefesten begynner kl. 13.30 i menighetslokalet. Gratis inngang, men ta med kaker til kaffen. Det blir loddsalg, og det er fint om man kan ta med en liten gevinst. Det blir gang rundt juletreet og leker for barna. Og vi tror St. Nicholas kommer med noe godt til barna.

Oppfordring om kirkebidrag

Kjære menighet!

Jeg ønsker å dele noen tanker med dere om kirkebidrag. Først ønsker jeg å takke alle som har gjort og gjør en innsats for menighetens økonomi. Gud velsigne dere alle for det! Det er tydelig at vår menighet er ressurssterk. Men, det er bare ca 35 medlemmer som gir bidrag til kirken. Ingen menighet kan utrette sitt oppdrag og drive troens aktiviteter som Kristus kaller hver menighet til å gjøre, uten sognebarnas gavmildhet og regelmessige bidrag i form av tid, tjenester og økonomisk støtte.

Sognebarn og venner av St. Birgitta, dere har mange muligheter til å støtte menighetens drift og misjon! Ved å gi kollekt, gaver og ikke minst i form av kirkebidrag. Menighetens utgifter øker fra år til år, samtidig som inntektene går nedover. Ved å gi kirkebidrag regelmessig, støtter dere menighetens økonomi på en forutsigbar måte. En kirke er dens folk. Vårt ønske om å opprettholde og forbedre våre bygninger er en del av vår misjon: å tjene både Kirken, menigheten og samfunnet. Lys og varme, sang og musikk, liturgi, felleskap, møtevirksomhet, barne- og

ungdomsaktiviteter, renhold og administrasjon, alt er avhengig av penger. Og vi trenger derfor nødvendige, elskverdige bidrag fra dere. Alle medlemmer i menigheten har rett og plikt å bidra til kirken.

Jeg inviterer dere alle derfor til å bidra regelmessig til å vedlikeholde og drifte vårt kirkeanlegg, sikre bra standard på våre aktiviteter og derved trygge gode vilkår for formidling av Guds ord i St. Birgitta.

"Tenk på at den som sparsomt sår, han skal sparsomt høste, mens den som gavmildt sår, han skal også høste rikelig. Så må da enhver gi hva han finner for godt, men ikke tvert og tvungent, for Gud elsker en glad giver. Og Gud har makt til å fylle dere med sin nåde i rikelig mål, slik at dere alltid og under alle forhold har alt dere trenger, og enda har rikelig til å gjøre godt med." (2 Kor.9,6-8)

Deres i Kristus,
Pater Jagath,omi.
Sogneadministrator.

Appeal for contributions to the church

Dear parish,
I would like to share some thoughts with you about church contributions. First, I want to thank all of you who have made or are making an effort to help the church economically. God bless you all for it! It is evident that our parish has many resources. But, there are only 35 who listened & replied to the appeal for help to contribute financially to the support of the church. No parish can maintain its mission of faith & conduct activities that the church calls us to do

without the generosity of parishioners through regular contributions of their time, services & financial support. Parishioners & friends of St Bridget (St Birgitta), you have many opportunities to support the church's operations & mission! By giving to the church collection, gifts, & not the least church contribution. The parish expenditures are increasing from year to year while at the same time church collection/ contribution are decreasing. By giving regularly to the church, (regular income) you are supporting the church economy in a predictable way. A church is its people. Our desire to maintain & improve our

buildings are part of our mission : to serve both the church, the parish, & the society. Electricity & heating, song & music, liturgy, fellowship, meetings, children & youth activities, housekeeping & administration all depend on money. Therefore we need your gracious contribution. All parishioners have the right & obligation to contribute to the church. I therefore invite you all to contribute regularly for our operational expenses. Thereby ensuring good standards of our activities & secure favorable terms for the dissemination of the Word of God in St. Birgitta. "Think about this, he sows sparingly will have a scanty harvest while he who sows generously will also reap abundantly. So everyone must give according to his means, neither contrary to his desire nor coerced, for God loves a cheerful giver. God has the power to fill you with his Grace in abundance so that you always & under all circumstances have everything you need & still have plenty to give." (2 Cor, 9, 6-8)

Yours in Christ,

Pater Jagath, omi
Parish Administrator

Bankkonto
Bank account

0530 22 52930

Drodzy parafianie!
Pragne podzielic sie z wami myslami dotyczacymi finansowego wsparcia kosciola.

Na pocztku chce podziekowac wszystkim,ktorzy wspierali i wspieraja sytuacje ekonomiczna parafii. Niech was wszystkich za to Bog blagoslawi!

Daje sie zauwazyc,ze nasza parafia ma mozliwosci finansowe. Ale!
Tylko 35 czlonkow parafii wysluchalo zachete i dokonuje wpłaty na cele kosciola poprzez datek na kosciol,tzw.«kirkebidrag».

Jest to przekazywanie systematycznych datkow pienieznych na konto parafii poprzez konto biskupstwa OKB. Warto zaznaczyc,ze od rocznej sumy takich wpłat jest automatycznie odciagany podatek w wysokosci 28%-do rocznej sumy 12.000 kr lacznie

Zadna parafia nie jest w stanie wykonac swoich zadan duszpasterskich,do wykonania ktorych nawoluje Chrystus,bez hojnosci swoich parafian i regularnej pomocy w formie swego czasu,poslugi,czy wsparcie ekonomicznego.

Drodzy parafianie i przyjaciele Sw.Brygidy,
Macie wiele mozliwosci by wspierac dzialalnosc i misje parafii.I tak:
poprzez skladke na tace,dary jedno lub kilkurazowe rocznie(tzw.gaver),jak rowniez w formie systematycznego datku na kosciol,wyzej wspomnianego «kirkebidrag»z 28% ulga podatkowa.
Wydatki kosciola zwiekszaja sie rok rocznie,a jednoczesnie maleja dochody.
Wplacajac regularnie,wspieracie ekonomiczna sytuacje parafii w przewidywalny sposob.

Kosciol to jego ludzie.
Nasza chec utrzymania i ulepszenia kompleksu parafialnego jest czescia naszej dzialalnosci,by sluzyc kosciolowi,parafii i srodowisku.
Swiatlo i ogrzewanie,spiew i muzyka,liturgia slowa,wspolnota,spotkania,zajecia dla dzieci i mlodzi,yz,utrzymanie czystosci i administracja,wszystko to jest zalezne od srodkow pienieznych.
Do tego wszystkiego konieczny jest wasz wkład finansowy.

Wszyscy czlonkowie parafii maja prawo i obowiazek udzielac kosciolowi takiego wsparcia.
Dlatego zapraszam was wszystkich do systematycznego wspierania finansowego w celu zabezpieczenie wysokiego poziomu dzialalnosci duszpasterskiej w naszej parafii,jak tez utrzymania i remontow budynkow koscielnych.

Cytat z II listu Sw.Pawla Apostola do Koryntian.nr.9,werset 6-8
«Pamietajcie o tym,ze kto skapo sieje,ten i skape zbierze plony,a kto hojnie sieje,ten zbierze plony obficie.Niech kazdy postapi zgodnie z tym,co postanowil w sercu.Niech nie postepuje ze smutkiem ani pod przymusem,bo Bog miluje radosnego dawce.Bog ma moc obdarzyc was obficie wszelka laska,abyście zawsze mieli wszystkiego pod dostatkim i byli bogaci we wszelkie dobre uczynki.»

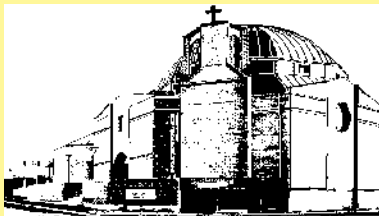
Wasz w Chrystusie,
Ojciec Jagath,oblat
Proboszcz

Massetider i julen

- * Julaften 24. des. 2012 kl. 21:00 Polsk messe
kl. 23:00 Midnattsmesse.
- * 1. Juledag 25. des. 2012 kl. 11:00 Høymesse.
kl. 18:00 Juledagens kveldsmesse
- * 2. Juledag 26. des. 2012 kl. 11:00. Den hellige Stefan. Fest.
kl. 16:00 Polsk messe
- * Torsdag 27. des. 2012 kl. 18:00. Den hellige evangelisten Johannes.
Fest.
- * Fredag 28. des. 2012 kl. 11:00. De uskyldige barn i Betlehem. Fest.
- * Lørdag 29. des. 2012 kl. 18:00. Kveldsmesse.
- * Søndag 30. des. 2012 kl. 10:00. Høymesse: Den hellige Familie. Fest.
- * Mandag 31. des. 2012 kl. 18:00 Nyttårsaften. Takksigelsesmesse.
kl. 18:30 Sakramentsandakt.
- * Tirsdag 1. jan. 2013 kl. 11:00 Nyttårsdag. Guds hellige Mor Maria.
Høymesse.
kl. 18:00 Kveldsmesse.
- * Lørdag 5. jan. 2013 kl. 12:30 Familiemesse - juletreffest kl. 13.30
- * Søndag 6. jan 2013 kl. 11:00 Høymesse. Herrens Åpenbaring.
kl. 16:00 Polsk messe
kl. 18:00 Kveldsmesse
- * Søndag 13. jan. 2013 kl. 10:00. Høymesse: Herrens Dâp.
kl. 13:00 Vietnamesisk messe
kl. 16:00 Polsk messe
kl. 18:00 Kveldsmesse

St. Birgitta kirke

St. Josephs gt. 17, 1606 Fredrikstad
Tlf 69 30 15 20 faks 69 30 15 21
Internett: fredrikstad.katolsk.no
E-post: fredrikstad@katolsk.no
__Organisasjonsnummer: 871494452

Sogneadministrator

P. Jagath Premanath Gunapala
jagath.gunapala@katolsk.no
Tel 69 30 15 22 Mob. 414 68 740

Medarbeidere

Menighetssekretær: Rosalia Bjerkedal
906 71 836 rosalia.bjerkedal@katolsk.no

Menighetsrådet: Anne Grethe Leguina (leder)
452 58 550 anneleg@online.no, Istvan Talos (sekretær),
Jerzy Mitwicki, Hans Jørgen Smith, Geir Olav Stamnes,
Conchita Torrejas, Martin Freiburger (vara), Thanh
Trieu (vara)

Finansråd: Øivind Aaser (leder) 69 34 26 84
oivind.aaser@visma.com

Teknisk utvalg: Thanh Trieu 95 15 97 28
trieu.thanhthuy@yahoo.com

Organist: Norbert Czynski 69 31 92 47
norbert_czynski@hotmail.com

Sangkor: Liv Czynski 69 31 92 47
liv_auberg_czynski@hotmail.com

Katekese: Hans Jørgen Smith, 90 73 13 75
smith@online.no

Kirkelig assistent: Henri Maatje 69 37 94 34
h.maatje@online.no

Lektor- og sakristantjeneste: Istvan Talos
(kontaktperson) 69 31 10 36 istvan@talos.no

Boksalg: Elisabeth Golding 69 31 52 96

Kjokkenkomité: Peter Isenegger 69 39 18 63
pet-isen@online.no

Kunstutvalg: Lise Marcussen 69 31 71 93

St. Birgitta Unge: Michael Lindquist 417 92 331
linkimusiic@gmail.com

Medvandrerne: Karin Waage 69 33 79 94,
waage.k@online.no

Afrikansk gruppe: Patrice Andolo 967 35 515
andolopatric@yahoo.fr

Filippinsk gruppe: Teresita Lun
95 91 64 14 terrylun@hotmail.com

Irakisk gruppe: Raja Toma Yonnan 416 66 527
raja_toma@hotmail.com

Vietnamesisk gruppe: Kim Thong Tran
900 34 128 kimthontra@gmail.com

Pastoralrådsrepresentant: Zbigniew Gorski
69 31 19 00

Repr. Fredrikstad Kristne Råd: Anne Grethe
Leguina 452 58 550 anneleg@online.no

Webredaktør: Freddy Kristiansen 918 34 142
freddyk@live.no

Menigheten trenger din støtte!
Kirkebidrag kan gis til konto
0530 22 52930
6105 05 58176

Returadresse: St. Birgitta kirke
St. Josephs gt. 17, 1606 Fredrikstad

Ved flytting, husk å melde adresseforandring!

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring,
men sendes tilbake til avsender med opplysning om den nye adressen.

Bli kjent i St. Birgitta kirke (14)

Lesepulten eller amboen

I serien "Bli kjent i St. Birgitta kirke" har vi hatt som mål å presentere ulikt kirkeinventar og belyse dets liturgiske eller kirkelige betydning. Ofte har det vært inventar med kunstnerisk eller historisk verdi. Når vi denne gangen tar for oss lesepulten eller amboen, kan vi knapt snakke

om dens verdi. Det dreier seg om en enkel masseprodusert lesepult som skal dekke et

rent funksjonelt behov. I mange kirker fins det både en prekestol og en lesepult. I vår kirke tjener lesepulten eller amboen begge disse funksjonene. Ordet ambo er gresk og betyr en forhøyning, og sikter til at den opprinnelig var en opphøyet plattform midt i kirkeskipet hvorfra epistler og evangelium ble lest. Behovet for opphøyning er mindre i vår tid med bruk av mikrofon og høyttaler, men siden det er stedet hvorfra Guds ord leses og utlegges, er det viktig at den har en, for så mange som mulig, godt synlig plassering. Akkurat som alteret kan ha et forstykke i form av et klede bruker vi vår kirke å ha et klede i kirkeårets liturgiske farger foran. På illustrasjonen er den liturgiske fargen hvit/gyllen, altså en fest- eller høytidsdag.

Arve Vøllo

Godt nytt år!

